

РЕШЕНИЕ

№ 3008

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **643** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Български институт по метрология (БИМ), ЕИК[ЕИК], със седалище [населено място], [улица] Б, представляван от председателя Паун А. И., чрез пълномощника адв. Г. П. – С. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, офис 9 срещу Отказ за верифициране на искане за плащане № 2 от 06.11.2019 г. по проект BG05SFOP001 – 2.006 – 0012 от 05.06.2019 г., издаден от директора на дирекция „Добро управление” и ръководител на Управляващия орган по оперативна програма „Добро управление”.

С жалбата се моли съда да отмени оспореният отказ като незаконосъобразен, тъй като с него се смесват понятията „верифициране на разходи” „финансова корекция”. В тази връзка се излагат доводи, че жалбоподателят не може да извлече приложимите законови разпоредби и да разтълкува волята на издателя на акта.

В хода на съдебното производство, оспорващият редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозира писмено становище и претендира разноски, посочени в представен списък.

Ответникът – ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление”, редовно призован, се представлява от старши експерт К., който оспорва жалбата и предлага да не се уважава. Депозира писмено становище и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

От данните по делото се установява, че БИМ е бенефициент по договор за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Добро управление“, сключен между жалбоподателя и ръководителя на УО на ОП „Добро управление“.

В качеството си на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ (ОПДУ) съгласно заповед № Р-90/10.05.2017 г. на министър-председателя на Република България с писмо на основание чл. 32 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН, във връзка с чл. 62, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), жалбоподателят бил уведомен с процесното писмо Отказ от верификация, че след извършена проверка на искане за плащане № 2 от 06.11.2019 г. верифицираните по него разходи били в размер на 35 601.96 (Тридесет и пет хиляди шестстотин и един лева и деветдесет и шест стотинки) лева.

Не се верифицират обаче разходи в размер на 11 867,31 лева, както следва: 10 988,25 лева не се верифицират на основание на чл. 64 от ЗУСЕСИФ, тъй като е регистриран сигнал за нередност № 175/26.11.2019 г., поради констатирани пропуски при извършеният последващ контрол за законосъобразност на проведена обществена поръчка с предмет „Избор на изпълнител за осигуряване на логистика, организация и провеждане на обучения във връзка с повишаване на компетентността на персонала на Български институт по метрология с 3/три обособени позиции“. Разходите по настоящото искане за плащане се отнасяли за обособена позиция 1 „Избор на изпълнител за организация и провеждане на един брой обучение на тема „Запознаване на служителите с последните тенденции за международна еквивалентност и проследимост на еталоните за разход на флуиди и практическо обучение на персонала за разработване на бюджет за неопределеност при калибриране на разходомери за газ“ във връзка със сключен договор с изпълнителя Консорциум „Метроном“ ДДЗД на стойност 125 580,00 лева с ДДС. Посочените разходи представлявали 25% от засегнатите от нарушението допустими разходи по горепосоченият договор и можело да бъдат включени в следващи искания за плащане, в случай че финансовата корекция бъде отменена; 879,06 лева представляващи превишение на допустимите разходи за организация, управление, разходи за информация и комуникация, които следва да са в размер до 8% от общите преки разходи по проекта. Разходите не отговаряли на условията за допустимост на разходите, разписани в чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно разходите не били извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство, тъй като противоречали на чл. 7, ал. 2, т. 1 от ПМС № 189/2016 г.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и допълнително представените от страните във връзка с дадените указания на съда.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 71-ви състав направи следните правни изводи:

От данните по делото се установява, че в придружителното писмо, с което е изпратена

административната преписка е посочено, че се представя извлечение от електронната система ИСУН 2020, сочещо изпращането на обжалвания отказ до бенифициента на 27.11.2019 г. Независимо, че по делото не се съдържа посоченото извлечение, съдът приема, че е сезиран с редовна жалба, подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, на 10.12.2019 г. от процесуално легитимирана страна. Следователно оспорването е допустимо.

Разгледана жалбата по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал.1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № Р - 90 от 10.05.2017 г. на министър – председателя на Република България.

На първо място следва да се отбележи, че оспореният отказ за верификация на искане за плащане, обективиран в писмо на ръководителя на УО, представлява индивидуален административен акт, с който се засягат права и интереси на жалбоподателя. В самото писмо изрично е посочен редът за неговото оспорване и пред кого, поради което не е съществено процесуално нарушение неозглавяването му като решение.

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Конкретно изброените условия за допустимост са посочени в чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ общо за всички оперативни програми.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ разходите се считат за допустими, ако са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Цитираната предпоставка следва да е налице в съвкупност с останалите изисквания на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. В тежест на административния орган е да докаже, че разходите са в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно, че не са извършени съгласно приложимото право на ЕС и българското законодателство. Необходимо е нередностите да бъдат установени от компетентния орган по съответната програма, в случая ответника, в нарочна процедура по чл. 73 от ЗУСЕСИФ във връзка с нередности по сключения договор. От данните по делото е видно, че процедурата по чл. 73 от ЗУСЕСИФ е започнала с изпращането до жалбоподателя на 26.11.2019 г. на информация за установената нередност и му е дадена възможност за депозирането на възражение по реда на чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ.

Разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от ЗУСЕСИФ предвижда, че в случай, че бенефициент не представи в срок документ или разяснения по чл. 63 или е започната процедура по администриране на нередност, съответният разход не се верифицира, като може да бъде включен в следващо искане за плащане. С оглед на изложеното е налице втората

хипотеза – започната процедура по администриране на нередност.

Както бе посочено, общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ и съответно по отношение на ОПОС в Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г. Именно в съответствие с тези правни норми УО е направил фактически установявания, което не е сторено. Позоваването на разпоредбите на чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 56, ал. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ съответства на изложените фактически обстоятелства, които обосновават приложението на посочените правни норми.

По изложените съображения, жабата се явява несонователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи искането на ответника за присъждане на разноси по реда на чл.78, ал.5 от ГПК, във връзка с чл.37, ал.2 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер от по 100 лева.

Водим от горното, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 - ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Български институт по метрология, ЕИК[ЕИК] срещу Отказ за верифициране на искане за плащане № 2 от 06.11.2019 г. по проект BG05SFOP001 – 2.006 – 0012 от 05.06.2019 г., издаден от директора на дирекция „Добро управление” и ръководител на Управляващия орган по оперативна програма „Добро управление”.

ОСЪЖДА Български институт по метрология, ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерски съвет юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 (сто) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено

СЪДИЯ: